

Geert en Katrien Maaijer

Sleudel in t potje

„Katrien as toe sleudel van d'achterdeure in t potje leggen wilt. k Bin vanoavond wat loater thuus. Kest toe alvast in berre kroepen. k Kin die ja toch nait wakker kriegem”, zee Geert veurege weke apmoal deur telefoon. Geert zat mit toneelverainen in t buurthuis, ze wazzen n nij stuk aan t instudaaiern. Nou hebben Geert en Katrien n potje bie d'achterdeure in d'vensterbaanke staan en doar leggen ze wel ais n moal sleudel in.

„k Begriep die nait”, zee Katrien, mit n stemgeluud asof ze Geert nait vertraauwde, „Waarom mout ik sleudel in t potje leggen?”

„k Bin ja mit Karst Rozeboom mitreden en k heb mie d'sleudel van d'auto en d'veurdeure op kaaste in d'gaang liggen loaten”, zee Geert, „k Haar ze ja nait neudeg”.

Katrien begreep Geert votdoadelk. Hai haar heur uutlegd dat e nog even deurging mit t repetaaiern. Ze wazzen mit d'verainen ja n nij stuk aan t instudaaiern. En nou wollen ze t haile stuk deurnemen. En omdat t al haalf-elfm was en ze t daarde bedrief nog doun mossen, kon ze ja mooi in berre kroepen. Geert haar veur dizze oplössen kozen, omreden hai haar al n moal veur dichte deure staan. Hai haar roupen, mit stainen tegen t roam gooid, hond ging gekeer, mor Katrien kon e nait wakker kriegem. d'Haile stroade haar t licht op sloapkoamer al branden, mensen stonnen veur t roam, mor gain Katrien dij wakker weur.

Om ainen leverde Karst Rozeboom Geert oaf in d'stroade. t Was knap loat worden, mor t toneelstuk zat din ook vrij schier in d'kop. Mor nou komt. Dou Geert in t potje keek, mos e even noar oadem snakken, Katrien haar sleudels nait in t potje stopt. Twij minuten loater lag e op knijen veur deurdeure mit snoet veur d'braivenbussen, veurdeurbelle deed t nait.

„Kaaatrien, Kaaatrien”, ruip e deur d'braivenbus. Handen as n trechter, zodat nait elk en ain t heuren kon. „Kaaatrien, Kaaatrien”, ruip e nog n moal mit n haarde mor toch n zaachte stem. „Katrien wakker worden. Ik bin t, dien Geert. Sleudels liggen nait in t potje”.

Dou Geert mit zien eerste kontakt-poging bezeg west was, keek e deur d'braivenbusse noar binnen. Zag e t goud, lagrn doar nait zien sleudels as n stille-getuge op hom te wachten. En ja heur doar ging deure van koamer open.

„He he”, docht e, „Katrien is toch wakker worden”.

Mor nee heur. Geert haar zug bliede moakt mit n hond. Cora, heur hond, kwam d'gaange binnen stoeven. Deur t lawaai mos Katrien ja wel wakker worden. Mor nee heur, gain kontakt.

„Goa t vraauwtje wakker moaken. Ta nou hond. Goa t vraauwtje wakker moaken”, ruip e deur d'braivenbussen.

Nou het d'hond van Geert zug nog nooit wat van kommando's aantrokken. Dus nou ook nait. Nou haar e sinds n poar weke n grintpad om t huur kregen, dus kest t wel roaden. Juust, hai is mit stainen tegen t sloapkoamerroam aan t gooien gaan. Mor, gain geheur.

Dou ging bie Willem en Matje, heur buren, boven op sloapkoamer t licht op.

„Wat hest Geert?” zee Matje boven tot t roam uut. Geert kon t nait goud verstaan omreden Matje haar t gebit nait in. „Wie dachten dat der inbroken weur”.

„Nee, ik ben t mor”, zee Geert, „k Heb gain sleudel van d'achterdeure en k kin Katrien mit gain meugelkhaid wakker kriegem.”

„Wacht mor even”, zee Marje, „k Bel der wel even tot berre uut. Wie hebben ja toch telefoon noast berre staan”.

„Das gain gek idee”, zee Geert, „Doar mout ze ja wel wakker van worden”.

Dou kwam Willem boven tot t roam uut, „Kest mie dien nummer even geven Geert!” zee mit n vermuide stem, „wie hebben klapper mit dien nummer beneden liggen”.

„Drij-aacht-zeuven-vief”, zee Geert.

Willem draaide zug om en onder t votlopen zee e tegen zien Matje, „drij-zeuven-aacht-vief”.

„Nee, das nait goud”, belkte Geert hom nog noa. Mor dat kreeg Willem nait mit. n Menuut loater kwam Matje weer boven veur t roam. „Doe best mie ook n schiere”, zee ze tegen Geert, „k heb vraauw Boelens tot berre uutbeld”.

Geert mos mit aal zien problemen vrezelk lagen. „k Haar heur wel zain wilt”, zee e.

„Kest mie dien nummer nog n moaf geven”, ruip Matje, „Willem het die leuf k nait goud verstaan”.

Geert mos mit aal zien problemen vrezelk lagen. „k Haar heur wel zain wilt”, zee e.

„Kest mie dien nummer nog n moal geven”, ruipt Matje, „Willem het die leuf k nait goud verstoan”.

Dou Geert heur t nummer nog n moal geven haar, kwam ze noa drij minuten weer boven tot t roam uut. „Ze het d'hoorn nait op t toustel. k Kin der nait te pakken kriegen”.

Even noa tied kwam Willem omdele. „Hier hest n schroevendraaier, doar kest zo t W.C.-roampje mit open moaken. k Heb t ook al n moal of wat doun mouten”.

„k Zel t pebaaiern”, zee Geert.

Dou Geert vot luip zee Willem, „k Hoop nait das t aarg vindst mor k goa weer noar binnen. t Is mie veul te kolt”.

En doar haar Willem geliek aan. Geert kon t ja ook wel allain oaf.

Dou Geert veur t W.C.-roampje ston docht e, „As dij Willem doar duer krogen is mout mie t ook lukken. Geert haar zu d'regentunne veur t roampje zet. Zo kon e der mooi bie.

Binnen drij tellen haar e t roampje los.

„Dat mag k mie wel n moal aans moaken”, docht e, „As inbrekers t zo makkelk hebben, haar ik mie net zo goud t schierespul op stroade hen zetten kent.” Hai haar zug d'jase der mor bie uutrokken.

„As k nou eerst mien bovenlief deur t roampje kriegen kin”, docht e, „din komt d'rest wel mit”.

Dou e haalverwege mit zien lief in t roampje zat mos e terugge, sloeting van t roampje drukte stief in t lief. „Verrek, kin j nait terugge. Din mor deur”, docht e. „Der hangen blieven liekt ook ja zo maal”.

Noa vijf minuten mit kop boven d'W.C.-pot bungeld te hebben kon e zien lief mit pien en muite binnen kriegen. Hai haar goud pien. Sloeting van t roampje drukt eerst in zien bovenlief, mor loater in zien, nou waist jawel.

„Loat k mie eerst mor ais goud bekijken”, docht e, noa dat e t licht in d'W.C. aan doan haar. t Overhemd kon e wel vot gooien, knopen wazzen der oaf en op zien ruge hingen d'vlarden der bie. Zag e t goud, was e n schoune kwiet. Dij lag zeker nog in toene. Dou e zug goud bekeken haar is e mor op d'W.C. zitten gaan. „Mensen wat n toer om in mien aigen huus in te breken”, docht e. Dou doar zo zat, zag e inainen dat t licht in d'gaange aangoan was.

„Hest mie heurd Katrien? Best wakker worden? Doe best mie ook n schiere, k haar die nog zo vroagd om d'sleudel in t potje te doun”, ruipt e deur deur hen.

Geert heurde niks en zat nog mor aal op d'W.C. „As ze bie dien berre n kanon oafschaiten, din heurst nog niks. k Bin deur t W.C. roampje noar binnen krogen”.

Dou e d'W.C. deure doan haar, wus a nait wat of e zag. t Was Willem dij hom vijf minuten leden nog n schroevendraaier geven haar.

„Hou komst toe hier?” vruigt Geert.

Willem keek Geert wat vreemd aan. „Deur d'achterdeure”, zee e, „k Wol even kieken of t die wel lukken wil”.

„Deur d'achterdeure? Mor...mor...dij...is toch op slöt?” stuttede Geert.

„Hou komst der bie”, zee Willem, „k Kon zo binnen stappen”.

Geert wus nait hou of e t haar. Hai haar nooit pebaaiert of Katrien d'achterdeure wel op slöt doan haar. Dou Willem vot was, het Geert zug vrezelk schoamd. Willem haar hom uut stoan lagen.

Geert het zug rap in zien pyama haaisterd en is noast Katrien krogen. Dou het e heur wakker maakt.

„Mm, wat hest wel”, mompelde Katrien en draaide zug nog n moal om.

„Katrien, wakker worden zeg ik die. k Bin kwoad op die”, zee Geert en het heur nog n moal deur n nander schud.

„Best nou pas thuis”, zee Katrien, hail zaggies.

Geert ging rechtop in berre zitten en zee, „Joa! En as t aan die legen haar, haar k nou nog boeten deure stoan”.

„Hou mainst dat? vroug Katrien.

„Hest d'sleudel nait in t potje doan”, zee Geert verbalderd.

„Mor”, zee Katrien, „dat kon k ja ook nait doun”.

„Woarom din nait?” vroug Geert.

„Doe haarst ja d'sleudel in dien buutse”, zee Katrien.

Dou het Geert zug daip in zien kussen vot zakken loaten. Dat was ja woar ook, hai haar ja veurdat e noar t toneel gaan was d'hond uutloaten en haar doarbie d'sleudel van d'achterdeure in zien buutse stopt.

Aanderdoags het Geert mor swegen over wat e beleefd haar. Traauwens, Katrien is t wel aan de wait kommen dat Geert bie hom zulfm inbroken haar, Willem het t heur verteld.